

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Плужская вул. д. № 12

Кісяць адчынены ад 1 да 3 гадз.
пасля поўдня.
Інструкцыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У асечары ад 5 да 7 гадз.
Кісяць пакідае за сабой права па-
літыч перасылання рукапісы і ко-
респондэнцы.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падаіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абслуха:
за першым нумару на 1-й староні, 1 руб.
на асобны—50 кал.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

53.

Менск. Серада 29 мая 1918 г.

Год I

АБВЕСТКА.

Ад харчавога камітату астаюцца пакуль што на далей
іншэны на ўсе дні тыдня:
Ігнатчы, Захароўская 37 і 73.
Пад слонем,
Бэйлановіч,
Ландрэс,
Рэстарцыя Берловіч,
Рэстарцыя Фальдман.

Штадтгауптман **ГЭРШЭЛЬ.**

Менск 29/5.

Чора мы пісалі аб тых
кметах якія гаворыць аб
эне таткі к.-д. партыі
Украіне і у Вялікаросіі.
Замысла восткі кажучь, што
Вялікаросіі істнуе у ганд-
а-прамысловых колах пав-
у бок нямецкай арыента-
цыі, што ён можа назваць
іх ваеннага хаўрусьніка.
Дзеля гэтага і палітыка іх
да рэвалюцыі была нсталай
вагаючайся.
Коалітанты кідаліся ад ка-
тау да рэвалюцыянараў, потым
зніў назад, падтрымлівалі то
тых то другіх, граючы заўсе-
ды ролю Керэнкага—«глау-
пенамудраўчага» да вайны.
Але ўгаворы ні памалі.
Народ Вялікаросіі абезсілянай
ніпатрэбнай вайною упаважыў
большэвікоў зрабіць мір папоў
адданыя ім усею ўладаю. Раз-
гневаная коаліцыя на нейкі
час адварнула ад нівэрнага
хаўрусьніка. Цяпер аднак мір-
ныя адносіны якія паволі на-
ладжываюцца паміж Вялікаро-
сіі і Цэнтральнымі дзяржава-
мі абудзілі заўважыць дзяр-
жау коаліцыі. Яны зноў гато-
вы палітычны стасункі с нів-
эрнай Расіяй.
Перашкодаў гэтаму замеру
з'яўляецца ўпамінае намі
выжэй бажанне гандлева-пра-
мысловых колаў панукаць
апірыцца у Нямеччыне. І вось
выходзіць у Расіі французскі
«Journal» нідзюна працягае
вострую натацыю рускаму
буржуа і левізму, і пужлі-
ваму, і занятому клопатам
толькі аб сваім палярсе.
А перуч з гэтым быўшы
ангельскі пасол у Расіі лорд
Бьюкенен нідзюна у Петраградзе
сказаў прамову, якая падае
духу і надзеі савецкім уладам
знайшоўшым ні бы зноў у
Англіі прыхільніка. Асобна
важнае значэнне прамова Бью-
кенена мае таму, што за ім
стаіць Бальфур.

«Мы ні павінны запамінаць,
—сказаў Бьюкенен—вялікіх
заслугаў Расіі у пачатку вай-
ны». У Англіі «павінны с
паўнасьцю глядзець на буду-

чыну і ні пераставаць ціка-
віцца ўсім, што у ёй робіцца,
каб у той час, калі наступіць
момэнт рабіць, намагчы ей».

Мы ні ведаем якія праявы
унутры Вялікаросіі выклікалі
дзэнтльмэнскі жэст сэра Бью-
кенена да Вялікаросіі—голад,
ніпарадкі на жалезьніцах, ці
чырвоная армія, але думаем,
што гэта жэст дарэмны. Коа-
літантам памачы цяпер ад яе...
як ад Крыленка.

Ні можна аднак і падта-
пакладзецца на зьмену у на-
строі гандлева-прамысловых
колаў Вялікаросіі. Трэба пом-
ніць дзвор кінуты п. Васілен-
кам на украінскім кадэскім
з'ездзі—Англія на Бэрлінскім
кангрэсі была проці адданы
Расіі праліваў і Канстантыно-
палю.

Ідэя вялікай Імперыі ішчэ
для іх жывая ідэя і над доўгі
час будзе кідаць іх ад адной
міжнароднай палітычнай камбі-
нацыі да другой.

Лісты з вескі.

II.

«Голад—ні цётка» —кажучь,
але я німагу аніяк зразумець
пры чым тут цётка? Чы хто
мае цётку, той ні галадуе?
Можна даўней так было, але
цяперашнія цёткі гатовы ні
толькі голаду, але і сухотаў
нагнаць.

Голад—гэта бацька: бацька
эканоміі, ашчоднасьці і рож-
ных выдумак. І калі мы да
гэтага часу ні зьверталі увагі
на мудрага тату, то цяпер
хоцькі-ні-хочькі павінны яго
пашукаць і тады, бадай, абой-
дзецца без усялякіх цёткаў.

Хто баіцца голаду ў Бела-
русі,—той нізнае Беларусь.
Кожны чуў і ведае, як ішчэ
да вайны амаль ні што год за-
хопліваў голад той, чы іншы
раён Расіі; але чы хто чуў,
каб да гэтых галодных раё-
наў належала хоць адна бе-
ларуская губерня?—ніколі!

Міліёны рублёў народных
грошэй ішчэ на падкормлі-
ванне галодных людзей; пшыл
грошы і з Беларусі, але ні
для беларусаў! Мы ніколі ні
жылі багата, бо нашае багац-

це высьмукталі з нас чужын-
цы, але голаду ні зналі.

А зьвярніце увагу на Бела-
русь за час вайны. Сколькі
яна вынесла на сваіх плячо!
Рожныя наступленні, а ішчэ
больш атступленьня; міліёны
бежанцаў, для каторых Бела-
русь была першым этапам,
апіранчам і першым сьвірнам;
а шасьцісотвёрстны фронт праз
столькі часу з яго старо-ман-
гольскімі парадкамі; а цэлыя
зграі, цэлыя хмары зямсаюз-
ных, зямгорных і ліха ведае
ішчэ якіх самаабаронцаў і
нажыўнікаў, каторыя так аб-
любаваў нашу старонку, што
і цяпер сядзяць, паўпываўшы-
ся як клешчы, ў цэла Бела-
русі—увесь гэты шквал маг-
ла вытрымаць толькі Беларусь
—Беларусь, загартаваная і ма-
варшаўскай «міласьцю» і ма-
скоўскай пагайкай.

Беларусь—заўсёды міралюб-
ная, да поту прапавітая, за-
пасовая,—нідаўна зруйнаваная,
спаленая, абкрадзеная,—цяпер,
—канчаючы чацьвёрты год,
гвалтам навязанай ёй, вайны,
—павінна пракарміць ні толь-
кі сябе, але і дачэсных сваіх
гасцей, якія выратавалі яе
ад апошняй загілады нашай
гаспадарнасьці—злоснаго боль-
шэвіцкага паяцніцтва.

Мусім прызнацца і мусім
гэта памятаваць: год будзе
няжкі. Спадчына леташняй
разрухі—ніпаўная будучына
давала нас да таго, што па-
леткі нашыя ні ў пэласьці
абсеяны жытам, поле—на ві-
му загарапа ні было і гэта
адаб'ецца на каліцтве урад-
жаю.

Сатрапы «Сьверо-западной
области» са сваімі пасобніка-
мі-апрычнікамі, самі аткорм-
ліваючыся сытай жыўёлай, кі-
далі тутэйшым жыхаром ахля-
пы надыхаючай каніны. Чаго
ніпатрапілі зьвесці, патрапілі
зглуміць, зніштожыць.

Цяпер Беларусь ні мае па-
трэбнай сілы ні ў жывым, ні
ў мёртвым інвэнтарх, ні ха-
пае і пасення. І дзеля гэтага
павінны мы ні толькі разлі-
чаць на зерне, але і выкары-
стаць кожную драбніцу, пры-
датную для харчоўкі, якую
толькі можа даць наш край.

Селета—мы ні будзем зай-
маць вагонаў пад ракі для
Англіі; мы ні будзем фатыга-
ваць Владывастоцкіх жыхароў
распакоўкай з вярбляжой воў-
ны нашых лбыкаў; ні будзем
у стагі сыпаць грыбоў сваіх
на маскоўскай «Сухарэўцы»,
ні будзем складаць у горы ў
мясных радох Пецярбургу
зьявіны лясоў і балот сваіх
і прадуктаў нашай гаспадар-
скай гадоўлі,—ве: селета Бе-
ларусь будзе рушца для Бе-
ларусі!

Дайце толькі лэйцы ў яе
гаспадарныя рукі, а ні ў ру-
кі маскоўскіх фурманаў і
ярослаўскіх эканомоў, а Бе-
ларусь вытрымае ішчэ і такі
год і пакажа сваю сілу, свае
право: сілу—на жывучасьць,
право—на нязалежнасьць.

Я. Ш.

Агульныя весткі.

БЭРЛІН 26/V. Быўшы стар-
шыня украінскай мірнай дэ-
легацыі і цяперашні пасол у
Бэрліне, А. Сёўрус гэтымі
днямі атрымаў прапанаванне
да выезду; ён ужо пажагнаўся
с панам фон-Кюльманам і
праз сем дзён пакіне Бэрлін.
ВЕНА 25/V. Польскія ле-
гіёны, якія стаяць у Адэсі і
ваколіцы, распущаны на па-
станові польскіх і украінскіх
ўласцей.

Так сама распущаны поль-
скія легіёны на Украіне ў
ваколіцы Хільнік. Ад іх за-
браві ўзброенне.

БЭРЛІН 26/V. А пратэс-
ці проці міру паміж Румы-
ніяй і цэнтральнымі дзяржа-
вамі «Nord. Allgem. Zei-
tung» так кажа:

«Гэты самы пратэст Ру-
мынскі ўрад проста прыле-
жыць да сваіх актаў, якія вы-
значаюць лік абепанах са ста-
раны коаліцыі быўшай румын-
скай дзяржаве. Дзеля таго
што ўрад Братыяла апіраўся
на гэтыя самыя абеданкі,
Румынія ўцягнулася ў пра-
ступную вайну. Дзеля таго,
што коаліцыя ні патрапіла

выпаўніць свае абяцанкі і аста-
віла Румынію на вей-вечер,
царэвіні Румынскі ўрад ула-
дзіў ягоду. Над фатальнай
главою палітыкі быўшаго ўра-
ду працягнута вяроўка на за-
ўсёды. Пратэсты коаліцыі ні
могучы на ічысцы нічога зь-
мяніць у гэтым.

БЭРН 25/V. Nord. Allg.
Zeit. кажа: Усёленае прыўля-
чэння да войскі французскіх
рабочых, паводлуг дапесенні з
Генэвы—выклікала ў шмат
мейсцох безпарадкаі. З гэтай
прычыны паведаляюць так-
сама з Ліона аб пэўным паў-
станні. З другіх крыніц прый-
шлі весткі аб тым, што пры-
няты строгія меры «дзеля абез-
печэння свабоды рабочых».
Значэнне гэтакіх слоў ўрада
Клемансэ лёгка зразумець.

Весткі з Расіі

— Бачучы на харчовыя ні-
лады, савецкі ўрад выдаў дэ-
крэт аб лішнім хлебе ў пры-
ватных ўласніках. Падлуг
дэкрэту кожны ўласнік хлеба
павінен усю лішку хлеба за-
ліць для здачи ў тыднёвы
срок пасля выдачы дэкрэту.
Усе бедныя селяне заклікаюць
да барацьбы з сельскімі
багатырамі («кулакамі»). Усе
маючыя хлеб і ні вывоззяць
для сыпкі, а так сама сама-
тушнікі залічаюцца ніпрыце-
лямі народу, аддаюцца пад рэ-
валюцыйны суд і караюцца
астрогам ні меней 10 гадоў.
Іх менне конфіскацыя, а самі
выганяюцца з общыны. Са-
матушнікі, апрача таго, падле-
гаюць прымуовай працы.

Знойдзены укритым хлеб
адбіраюцца ад ўласніка дарма
а вартасць яго выплачваецца
па палавіне: палавіна данош-
чыку, палавіна общыне.

Народнаму камісару харчо-
вых спраў даюцца шырокія
поўнамоцтвы. Дэкрэт ўвед-
зены ў жыццё «по телеграфу».

— Новым дэкрэтам аб рэ-
валюцыйных трыбуналах, якія
захоўваюцца толькі ў большых
цэнтрах. (сталіцах, губ. гара-
дах, большых ж.-д. станц. і
прамысловых цэнтрах). Усякія
іншыя месцовыя рэвалюцый-
ныя суды касуюцца. Усе спра-
вы агульна крымінальнага ха-
рактеру, перадаюцца ў звы-
чайныя суды. За трыбуналамі
астаюцца толькі праступствы
палітычнага характэру, справы
аб пагромах і «ніпраўным вы-
карыстанні савецкіх дакумен-
таў».

— Дэкрэтам аб хабарніцтве,
усяго будучы на службе земскай
ці грамадскай пазваляць сабе
прыняць ад каго нібудзь под-
куп (хабар) караецца пазбаў-
леннем волі і прымуовай пра-
цай ні меней, як на 5 гадоў.
Так сама караюцца, тыя хто
даюць хабары і тыя што на-
даварываюць зрабіць гэта.

— Правыя-соцыялісты рэво-
люцыяні звырнуліся з прапа-
гандай да французскіх соцы-
ялістаў каб выключыць боль-
шавікоў з інтэрнацыяналу.

— У Саратове ад 16 да
20 гм. было поўстанне. Праці
«савету» выступілі фронтові-
кі, якія абстралялі с гармат
Селянскі банк і скарбовую
камору. Савету удалося уцячы
з гораду і з маленькай стан-
цыі, вызваць большавіцкае вой-
ско, якім поўстанне было згвал-
тована. На ўсмірэнне прысуд-
жаў «сам» ваенны інспектар
Подвойскій.

— У Владівастоку з наме-
шкання контр-разведкі вык-
раджаны ўсе дакументы.

Туды прыбыло шмат чло-
наў Устаноўчага сойму і дэ-
путатаў сібірскай абласной
Думы.

— У Арле пры новых выба-
рах гарадскога савету з 74
паслоў выбраных да 19 гм.
было толькі 3 большавікі і ні
воднаго левага с.-р. Каля па-
лавіны меншавікі і правыя
с.-р., правыя і цэнтр. Боль-
шая-ж частка—ніпартыйныя.

Тутакі абезброены «крас-
ноармейцы» нарэкрутаваныя с
кітайскіх кулі. Яны рабілі
шмат ніпарадкаў і аказаліся
нігоднымі да службы.

Ні глядзя на «соцыялістыч-
ныя» дэкрэты большыя фі-
нансісты спецыялюцца па-
рабіць паміж сабой умовы на
выпадак узноўлення даўней-
шай чыннасці банкоў. Паве-
дамляюць аб утварэнні новаго
вядзанаго сындкату, у які
уступілі прадстаўнікі гэтакіх
банкоў: Петраградскаго між-
народнаго, Рускаго для загра-
нічнаго гандлю, Волжска-Кам-
скаго, Рускаго гандлёва-пра-
мысловаго, Руска-Азіяцкаго,
Сыбірскаго, Петраградскаго
прыватнаго. Петраградскаго
—даўнейшаго Нэлькан і злу-
чанаго.

Ленін у нідаўняй дэклара-
цыі аб працы ц. к. звязку
мэталічнікаў, выказаўся: На
гарну трэба наставіць і нап-
рабаваць на практыцы акарт-
ную плату, прыменіць што
ёсць прогрэссыўнаго і наву-
коваго у сис-тэме Тэйлора.

Мэталічнікі абстаіваюць інтэн-
сіфікацыю працы.

На беларускім шляху.

«Місній Еменедэльнік», ты-
днёвік, які выходзіць замест
«Мінскай Газеты» зьмешчае
у № 1 ад 26 мая размову
грамадзяніна Р. А. Скірмунта
с сваімі супрацоўнікамі. Гра-
мадзянін Р. А. Скірмунт даў
адказы на цэлую шэрагу за-
пытанняў, датычучых краёвай
палітыкі, каторыя праводзім у
перадачы «М. Бж.»

«Пытанні момэнту».

— Цяпер момэнт—пачаў
яг. Скірмунт—калі патрабу-
ецца зьбіраць усе інтэлігент-
ных сілаў краю для творчай
працы ў дзеле асавання Бе-
ларускай дзяржаўнасці. Пар-
тыйны склад, на якім да гэ-
тых час асноўваліся, саўсім ні
адпаведае ні момэнту, ні ста-
новішчу. Цяпер ідуць падпа-

таўчаныя чыны для адбудаван-
ня Беларусі, як дзяржавы. І
трэба сабраць усе сілы, якія
могучы быць карыснымі як у
дзяржаўна-творчай працы, так
і для культурна-эканамічнаго
адраджэння краю.

Беларусь—дзяржава.

Р. А. Скірмунт выказаў
перакананне, што пытанне аб
Беларускай дзяржаве, справа
больш-менш блізкай будучы-
ны. І у гэтым найбольш за-
цікаўлена Нямеччына.

— Досыць паглядзець на
мапу—кажа яг. Скірмунт—і
звярнуць увагу на рубяжы
Літвы і Украіны, каб перака-
нацца, што паміж гэтымі дзяр-
жавамі астаецца клін, каторы
ні можа астацца выступам Ра-
сіі, а будзе асобнай дзяржа-
вай-Беларускай.

Берэсцейская умова—гэта
«бакштэйн» (пагла) ад якой
ідзець паварот гістарычных
граніцаў, але ён далёкі ад
найлепшага. Тамака ні было
прадстаўнікоў інтарэсаў Бе-
ларусі і гэтымі інтарэсамі, на-
туральна, ні цікавіліся.

Рэальная праца.

Як толькі зробіцца спра-
можнай рэальная праца, на
першы чарод выстаўца куль-
турныя і эканамічныя пытан-
ня. Глаўная увага будзе зьвер-
нена на стварэнне сеці па-
чатковых беларускіх школаў
працяглых нацыянальным ду-
хам. Ужо і цяпер пачаліся
перагаворы з людзьмі навукі,
каторыя здолаюць—у патраб-
ны момэнт—зрабіць арганіза-
цыю прасветы. На чарзе
стаяць так сама пытанні аб
універсытэці і сельска-гасп.
інстытуце у Менску.

Аграрнае пытанне.

Німа сумлення што пры ад-
будове Беларусі на першае
мейсцо стане пытанне аб зямельнай рэформе.

— Грунтоўная зямельная
рэформа канечне патрабна і
яна будзе зроблена на куль-
турных асновах. Трэба даць
матчымасць сельскаму насе-
ленню нашырыць грунты ма-
лазямельных ўласнікаў, за-
рачунак буйных землеўласні-
каў, але з другога боку куль-
турныя гаспадаркі ні павінны
руйнавацца і за зямлю павін-
но быць заплачана па спра-
ведлівай апенцы.

Прыкладам можа быць Ір-
ландзія, у якой у 1914 годзе
аграрная рэформа здаволіла
земляробаў і ні пакрыўзіла
землеўласнікаў.

Палессе.

Гэта цэлы край, кажа Р.
А. Скірмунт—каторы патрабуе
культурнаго заавання. Па-
лесскія балоты могучы даць 4
мільёны дзесяц, найлепшых
лугоў і напасоў, цяпер уяў-
ляюць толькі да нічога ніпры-
датную зямлю. Расійскі ўрад
заўсёды быў махыхай гэтаму
краю і нідбаў аб яго інта-
рэсах.

Заклучэнне.

Наагул ніспагадныя адносі-
ны быўшаго расійскаго ўраду
да прасветы стварылі цяпе-
рашні ніхвал культурных сілаў,

але на за тым на Беларусі
маюцца ўсе элементы патраб-
ны для будавання дзяржавы.

У беларускім народзе захо-
ваны ўсе задаткі для прывіцця
культуры і ўстройства ім свай-
го нізалежнаго дзяржаўнаго
жыцця.

Хаця беларусы і будуць ба-
раніць нацыянальныя прыпы-
цы Беларусі, але уважваючы
на ніххатны і толераанты
характэр беларускаго народу
жыццё нацыянальных мень-
шасціяў будзе саўсім забез-
печаным».

Беларуская музыка.

Калі праўду казаць, беларуская музыка ў цяперашні час нагта бедная ні праз тое, што ў беларусаў німа сваіх песняў, а дзеля таго што вельмі мала запісана. Патрабнаго ніколі німа пад рукою. У Менску заўсёды займаліся палітыкай, царскія слугі ніколі ні забодзіліся аб нас—беларусах, а калі і ўспаміналі нашаго брата дык толькі ад-
чыняючы турмы, пасылаючы ў далёкую Сымір.

Дзеля гэтаго мы вельмі ўз-
радаваны тым, што прафэсар
менскай кансэрваторыі І. Н.
Устюжанінаў пачаў збіраць
беларускія матывы і музыку
для беларускай оперы.

Апрача гэтаго Устюжа-
нінавым пішыцца музыка на
словы сучасных беларускіх
паэтаў. Ужо напісана добра і
пекна музыка ў новым стылю
на словы сонета М. Заполь-
скаго «Павер ты мне»... У
хуткім часе ім жа будзе на-
пісана музыка для сольнаго і
харавога сыпелу на словы роз-
ных беларускіх паэтаў.

Усё напісанае панам Устю-
жанінавым будзе сыпевацца ў
беларускім театры.

І. Н. Устюжанінаў просіць
усіх, хто ведае якія кольвек
народныя беларускія матывы,
даведацца да яго.

Адрас: Сябелеўская, 34.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

У афіцэрскім бюро сягоння,
29 мая, павінны явіцца для
павераннай рэгістрацыі, на
аснові апошняго прыказа ня-
мецкіх ўласцей, афіцеры, дох-
дары і ваенныя чыноўнікі с
карткамі ад № 901 па № 1201.

Закрывае пасяджэнне дум-
скаго сеньорэн-канвэнта, у
звязі з апошняю пераменаю,
—адстаўкай меск. галавы Ка-
шчэнко і назначэннем Хржон-
стоўскаго, адбылося ў суботу,
25 мая.

Увесь склад гласных рашыў
ні спыніць свайго поўнамоцтва
да апошняй мажлівасці.

Пакуль падалі у адстаўку
члены управы—Зальманов і
Фрумкіна-Віхман.

Слухі аб роспуску губ. зем-
управы, упорна цыркулірава-
шыя па гораду 27 мая, ака-
заліся, па наведзеным спрау-
кам, ні адпаведаючымі прау-

дзе; па меншай меры
паспешныя.

Консульство украінскай
мавы пачало сваю пр-
Менску у панядзелак, 27

Зноў назначаны консу-
раінскай дзяржавы Нва
(б. таварыш пракурора,
тым член Менскаго акр-
го суда) 24 мая быў у
рускім Народным Пра-
ніцтве, дзе меу гутарку с
шыню Сэкретарыату Р.
мунтам аб беларускіх спр-

На Троіцкім пляцу у
дзелак, 27 мая, дровы п-
валіся па 16—20 руб. за
Канаплянае ізсненне—
кварта. Каубаса (толькі
ніны)—3 р. фунт. Кісла-
тако—1 р. 20 к. кв.
Людзей было мало.

Кватэрны крызыс вельмі
лабеушы ў звязі з мас-
ад'ездам з Менску ваен-
—рознай прыватнай пу-
прыняў дзіўны характэр:
болей, нават зашмат, сва-
ных пакояў, а кватэр па-
што малавата.

Цэны на пакоі патан-
два разы.

Выдача мяса жыхаром.
і 2-ай часцей места мас-
чацца с суботы, 1 чэрвеня.

У бонавых крамах у
дзелак, 27 мая, і аўтора-
мая, першая выдача па-
чанаго хлебнаго пайка—па
ф. на душу—вышла я-
жуды: «першы блін ком-
У большасці крам х-
ні выдавалі дзеля нідахва-

Нямецкі театр «Ус-
фронт», каторы за свае
сяцімесячнае існаванне,
тавіу сабе у нямецкіх ваен-
так сама у мейсцовых ж-
роу самае лепшае рэна-
погляду штукі, і быў ус-
пажаданым гасцём, пр-
жае у Менск для развлеч-
салдат і мейсцовых жыха-
ставочы сабе матай абз-
ленне іх з нямецкім шту-
ствам.

Труппа тэатра «Усх-
фронт», у складзе с 7-мі
тыстакі 13-ці артыстаў эн-
дзіцца пад ніпасрэдным кі-
ніцтвам Глаўнокамандую-
фронтам.

Артысты, будучы на ва-
най службе, так і арты-
выступалі у лепшых няме-
тэатрах, як: «нямецкі тэатр
Бэрліне», «Прыдворны тэ-
у Манхейм», у «Мюнхене»,
«Гамбург», у «Брэмене»,
«Карлсру», «Гара», і г. д.
Гастролі у Менску пачы-
юцца у сераду 29 мая у Ме-
нім театры (Петропаулоўс-
вул.) На адчыненне пастаўл-
оудзе камедыя Отто Эр-
«Флакман, як выхаванц
прайшоўшая праз усе вядом-
сцэны і армані і карыстаў-
аграмадным усьпехам:

Пачатак а 9 гадзіне веч-
Цэны і далейшыя п-
робнасьці будучы апавешча-
у афішах.

Курсы беларусазнаўства.

29 мая лекцыя праф. М. М.
сонуса «Гісторыя беларусі-
мовы».

Пачатак а 7 гадз.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва Т-во «Заранка».